

ACC. N:R M. 12134:1.

Det förekom ganska ofta i min hemförsamling, Höja, i slutet av 1800-talet, att personer reste till Danmark och stannade där mycket länge, ja icke sällan till livets slut. I allmänhet var det nog för att få en bättre utkomst, men en och annan gjorde det också för att utbilda sig i facket, det fick vara hantverk eller jordbruksskötsel. Jag kände två skomakare-gesäller, som reste dit och stannade där livet ut.. En mycket duktig ung man från min hemby reste till Köpenhamn för att ytterligare utbilda sig i trädgårds-skötsel. Han blev där mycket duktig i yrket och stannade där så långt, jag vet.

I allmänhet stannade nog de "resande" i Köpenhamn, "för där va ju så livat." En ung man- han lever ännu och är över 70 år samt bor i Häglinge-- reste till Fyn, där han stannade en rätt lång tid, för att utbilda sig i jordbruk. Han blev sedan lantbrukare i Häglinge.

Men liksom gvenskarerna flyttade över till Danmark, så flyttade danskar över till Sverige. En dansk-- en mycket präktig man-- innehade på arrende Ugglarpsgården (lydande under Krapperup) i Starby, den största gården i socknen. Denne man dog där och ligger begravnen i Starby

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lund
84.
/.

ACC. N:R M. 12134:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Åtskilliga personer reste nog till Danmark i avsikt att göra goda affärer. Jag minns, att en person för omkring 35 år sedan reste "där över" och köpte en päls, ty pälsarna voro mycket billigare där än i Sverige. När han reste tillbaka, hade han naturligtvis pälsen på sig och slapp att betala tull. Sådana "snygga" affärer gjordes nog ofta.

Ett sällskap från Höja-- berättelsen är absolut sann-- var för många år sedan resande i Köpenhamn för att besöka den framstående läkaren och människovännen professor Hovitz(?). Bland dem befann sig sig ock en gammal gumma, som aldrig varit i Köpenhamn förut. Hon köpte där några saker, vilka hon förvarade i en korg. Då sällskapet skulle genom tullen i Hälsingborg, kommo "tullsnokarna" och togo fatt i mor Bengtas korg. Men nu var det hon, som slog dem duktigt på händerna, varefter de läto gumman gå. Då hon sedan kom ut på gatan, sade hon mycket allvarligt: "Dai skede i min kor," vilket betydde: "De frågade inte efter vad jag hade i korgen. Att sällskapet fick sig ett gott skratt, säger sig självt.

ACC. N:R M. 12134:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Åter en historia, vilken jag själv upplevat:

I min gröna ungdom var jag under 6 år vikarierande kantor och organist i Höja och Starby och var under den tiden med på många gillen.

En syster till den förutnämnde trädgårdsmästaren skulle gifta sig, och naturligtvis skulle trädgårdsmästaren med familj vara med på bröllopet. De talade danska.

Men där hemma var en son, som hette Sigfrid, som aldrig varit i Danmark och knappast hört "det danske tungomaal". Men då trädgårdsmästaren med familj började tala sitt språk, så blev Sigfrid dansk. Då de hade hälsat, sade Sigfrid: "Vor dajs reiste di fraa Khövenhavn?" Och från den stunden var Sigfrid halvdansk, så länge bröllophögtidligheterna varade.

Något mer vet jag inte att säga om ifrågavarande ämne.

3.